

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Castor & Pollux cur in cælo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

nempe per *Pollucem* dicta firmantis: eratque juramenti genus cum viris, tum mulieribus commune. At *Ecastor*, *Mecastor*, *Percastor* apud Comicos proprium erat feminarum jusjurandum, quasi per ædem Castoris asseverantium; sicut *adipol*, erat fidem adstringere per Pollucis ædes, quæ Romæ extabant, & religiosè colebantur.

Ethica,

I. (a) Magnam Ethicæ doctrinæ segetem profert hæc fabula: Percurrendo, metamus aliquot manipulos. Primò fratres hi duo cœlum obtinuerunt justitiâ, fortitudine, constantiâ. Testatur Horatius lib. 3. Od. 3. quem locum adduximus Symb. 51.

Mythologus lib. 8. c. 9. Dicti sunt, inquit, Castor & Pollux in deos relati ob beneficia, quæ in homines contulerunt; cum multos sceleratos de medio sustulerint, & in populos, quos subjugarant, singulari clementia sint usi. Concordiam quoque propinquorum diis esse gratissimam, antiqui per hanc fabulam demonstrare voluerunt. Hæc ille.

II. (b) Ex ovo cygni provenerunt fratres hi; in qua ave candor laudatur & cantus. Nimirum furo caret sincera amicitia, & nescit esse colorata; & quis est concentus suavior, quàm benè consonantes amantium affectus? Castor & Pollux ita se amabant mutuò, ut alter pro altero vitam poneret, reciperetque. Ejusmodi *Gemini* fuere Pylades & Orestes, Pirithous & Theseus, Achilles & Patroclus, Æneas & Achates, Nisus & Euryalus, Damon & Pythias, Alexander & Hephæstion, Epaminondas & Pelopidas, Scipio & Lælius, & in sacris litteris, Jonathas & David. De Lucano & Tullo conjunctissimis fratribus eleganter Martialis lib. 1. epig.

Si Lucane tibi, vel si tibi Tulle darentur,
Qualia Ledæi fata Lacones habent.
Nobilis hæc esset pietatis rixa duobus,
Quòd pro fratre mori vellet uterque prior.
Diceret, infernas si quis prior isset ad undas:
Vive tuo frater tempore, vive meo.

Plutarchus in commentario de amicorum multitudine, ait, binos semper amicos fuisse memoriâ proditos. Est enim amicus animal unà quidem degens, sed non in armento, & graculorum caterva. Quod amicus dicatur *alter ego* vel *alter ipse*, id nihil significat aliud, quàm binariam

(a) *Castor & Pollux cur in cælo?* (b) *Vera amicitia.*